

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

60. évfolyam, 281. szám

1970. DECEMBER 1.

KEDD

Megjelenik hétfő kivételével mindennap, hétköznap 8. vasárnap 12. oldalon.

ARA: 80 FILLER

Mindannyiánk kongresszusa

Egy hétig a kongresszuson voltunk valamennyien. A tévé, a sajtó jóvoltából ott ültünk mindnyájan a padsorokban, részesei voltunk az eseményeknek. Még soha ilyen nyilvánosság előtt nem folyt a vita az ország, a párt ügyeiről — a belső szervezeti kérdésekről —, mint a X. kongresszuson. S ezúttal nemcsak az ülésteremben, de az egész országban folyt az eszmecsere. Bizonyára azért is, mert soha nem látott alapos előkészítés volt: bizonyára azért is, mert a szókimondó, egyenes beszédnek ma már az ülésteremben és azon kívül is létjogosultsága van, és mert amiről a tanácskozás folyt, mindannyiunk ügye, sőt: a nemzetközi munkásmozgalmak ügye is.

Mitől jelentős egy kongresszus, amely azt határozza meg végül is szilárdan, hogy a megkezdett úton járunk tovább? Történelmi kongresszus volt-e ez és mit írnak majd a történelemkönyvek a tizedikről?

Már az előkészítés során világossá vált, hogy nem meglepő és új témákkal foglalkozik a kongresszus. A párt-értekezletek után érezhető volt, hogy a széles közvélemény ugyanúgy gondolkodik az ország dolgairól, eredményeiről és gondjairól, mint a párt vezetősége. Vagyis az őszinte alaphang, a mélyenszántó vita mindezekből már természetes is. Vagyis az úton, amelyen járunk, kilométerkövön volt a X. kongresszus? Az sem lenne kevés. De több volt ennél, már ma is biztos mondható!

Az önelemzés, az önmegismerés fóruma volt. Ezt szolgálta a kongresszus felszáz felszólalója, ez derült ki a KB beszámolójából és a korreferátumokból is: jobban meg kell ismerni társadalmunkat, azokat a jelenségeket, amelyek együtt járnak formálódó gazdasági rendünkkel, hatékonyabban, értőn elemzik ezeket. Arra adott biztatást a pártfórum mindenkinek, hogy bátran, az okokat, a gyökereket keresve, marxista—leninista módon kell értékelni életünk valamennyi jelenségét, gyorsabban és hatékonyabban fellépni a hibák, a káros jelenségek ellen.

Még soha ennyire nem volt világos a kongresszusnak irányt mutató szerepe, mint most. A felszólalások a társadalom minden rétegének ügyeit, dolgait megvilágították, de alig hallottunk ezúttal „helyi kívánságlistát”. Az öt éves ritmú népgazdasági tervezés és a négy éves időközökben összeülő pártkongresszus fogaskerekei most jobban kapcsolódtak, nyilvánvalóvá vált, hogy a párt messzebbre lát, elvi politikát folytat, nagy távlatokban gondolkodik. Egy szóval: vezet. Nem azt akarja elvégezni, ami a gazdasági szakemberek feladata. Ahogy Kádár elvtárs mondta: „A pártkongresszus nem az üzletek feltöltésének, nem a beruházások kiosztásának és nem a fizetésemeléseknek a napja.”

Örömmel olvastuk, hogy milyen nagy visszhangot váltott ki külföldön is a pártkongresszus. „A Magyar Szocialista Munkáspárt X. kongresszusát ellenfeleink és ellenségeink is úgy értékelik, hogy a párt következetesen megy tovább eddigi útján” — szólott erről Kádár elvtárs vitázó beszédében. De ugyanez váltott ki méltán tiszteletet a külföldi testvérpártok küldötteiből is, hiszen ez a „tovább a megkezdett úton” azt is jelenti, hogy következetes marxi, lenini és elyhü internacionalista politikát folytatunk. Ahogy a Pravda írta kongresszusunkat köszöntve: „Következetesen, alkotó módon alkalmazzák a marxizmus—leninizmus általános törvényszerűségeit, a konkrét magyarországi viszonyokra, állhatatosan harcolnak a szocialista internaonalizmus elveinek gyakorlati megvalósításáért.” Nem járt úton indultunk, amikor gazdasági struktúránkon módosítottunk, s a kongresszusi felszólalók hitet tettek reformtörekvéseink mellett. De ugyanezt emelte ki Breznyev elvtárs, nagy érdeklődéssel várt felszólalásában: az SZKP egyetért pártunk politikai és gazdasági törekvéseivel, nagyra becsüli eredményeinket.

A kongresszus határozata tehát világossá teszi, hogy van bevált politikánk és van tennivalónk is bőven. A szocializmus teljes felépítésének egyik központi és nem is kis feladata az államélet és a szocialista demokrácia fejlesztése. A határozat elemzi, hogy a szocializmus építésének folytatásához — magasabb szintű folytatásához — fontos a közigazgatás tökéletesítése, a tanácsok önkormányzatának kiszélesítése is. Minden eddiginél nagyobb feladatok várnak ránk, és ezek közös erőfeszítést, mindannyiunktól odaadást kívánnak.

Egy hétig a kongresszuson voltunk — vitáztunk és helyeseltünk. Mit adott hát a kongresszus nekem, neki, nekünk? Bizonyosságot a végzett munka hasznosságáról és arról, hogy jól működik az iránytűnk. És bizonyosságot arról, hogy lesz mit tennünk, hogy legjobb önünket kibontakoztató feladatokat vállaltunk. Az úton tovább — de gyorsabban, a zökkenőket felismerve, mert további megfogalmazott vágyainkat, kívánságainkat így elérhetjük. S hogy erre képesek vagyunk, az nemcsak remény. Ahogy Kádár elvtárs a vitázójában megfogalmazta: a kongresszushoz érkezett levelek, táviratok arról is szóltak, hogy az emberek készek a párt X. kongresszusa határozatainak megvalósításáért dolgozni. „Ez is a bizalom megnyilvánulása és kifejezése a becsületes munkásmentalitásnak: nemcsak azt kell mondani, hogy igen, hanem meg is kell csinálni azt, ami soron van és elvégzendő.”

P. SZÓKE MARIA

A VARSÓI SZERZŐDÉS ORSZÁGAI VEZETŐINEK TALÁLKOZÓJA

A VARSÓI SZERZŐDÉS TAGORSZÁGAI TESTVÉRPÁRTJAINAK ÉS KORMÁNYAINAK VEZETŐI KÖZÖS MEGÁLLAPODÁS ALAPJÁN DECEMBER ELEJÉN BERLINBEN TALÁLKOZÓT TARTANAK. (MTI)

Öttagú személyzet irányítja a holdautót

A Lunohod—1 „személyzetéről” nyilatkozott a Pravda hétfői számában a kísérlet fő operatív csoportjának irányítója. Mint közölte: a Lunahod—17 sima leszállása után azonnal akcióba lép az új „szolgálat”, amelyhez navigációs tiszt, fedélzeti mérnök, járművezető, továbbá antennakezelő tartozik. A hozzájuk befutó információkat azonnymódon továbbították a személyzet parancsnokához, aki a kapott tájékoztatás alapján döntött a „holdautó” mozgásáról. Tehát ez az öttagú személyzet irányítja a holdautót.

A fő operatív csoport irányítója eiegedetten nyilatkozott a Lunohod—1 „személyzetének” munkájáról. Elmondotta, hogy a személyzet tagjainak kiválogatása és a feladatra való felkészítése már nagyon régen megkezdődött. Az akcióban résztvevőket mindenekelőtt szigorú pszicho-fizikai próbákra vetették alá. A követelmények: képesség a megfeszített figyelemmel végzett, hosszantartó tevékenységre, szívósság, vasegység. A gyakorlatok során részt vettek a Lunohod üzemi „tréningjein”, de „edzettek”

más kozmikus berendezések segítségével is. A legfőbb azonban, hogy a Lunodrom kísérleti terepen több mint 10 kilométert „tettek meg” a holdjáró „tanuló vezetőként”.

Az USA ismét bombázta a VDK-t

A hét első riasztó híre a Vietnami Demokratikus Köztársaságból érkezett. Eszerint újabb légitámadás érte a VDK területét, ezúttal a laoszi határ közelében, a demilitarizált területtől északra.

Ez sajnos azt jelenti, hogy az amerikaiak — az „egyedi és elszigetelt akciókról” szóló washingtoni fogadkozások és frázisok ellenére — folytatják, amit a múlt héten a VDK ellen elkezdtek: pontosabban, felújították a levegőből elkövetett agressziót.

A Pentagonban siettek kijelenteni, hogy ezt a legutóbbi támadást „csak” egy repülőgép követte el. Csak hogy először: az agresszió megítélése soha nem függött az abban részt vevő egységek számától, és másodsorban: a szóban forgó gép gép ultramodern F—105-ös, amely hat tonna bomba szállítására és természetesen ledobására alkalmas.

Mindezzel a Fehér Ház óriási, az eddiginél is nagyobb felelősséget vett magára. Az indokina helyzeti jelenlegi szakaszában még elképzelni is nehéz negatívabb hatású lépést, mint a VDK elleni légitámadások felújítása, márpedig — legalábbis az elmúlt napokban — pontosan ez történt.

A közvetlen előzmény: az amerikaiak néhány napja kudarcra végződött kísérletet tettek Észak-Vietnamban elfogott pilótáik kiszabadítására, és ezzel egyidejűleg újra bombázták a VDK-t. Utána néhány magas rangú tisztviselő azzal mentegetőzött, hogy a légitámadás csak a kommandóakció támogatása volt.

A hétfői támadásról szóló legújabb jelentés fényében ez a mentegetőzés is összeomlott, s alaposan megnőtt az a veszély, hogy a bombázások felújítása hosszabb távú washingtoni döntés.

Ez a helyzet még inkább növelte a stockholmi indokina békekonferencia jelentőségét, szükségességét. Az emberiséghez intézett felhívás és több más dokumentum elfogadásával hétfőn véget ért a vietnami, laoszi és kambodzsai helyzettel foglalkozó stockholmi világértekezlet. Az értekezlet felhívást intézett a világ minden országához, hogy fokozza az indokina népek igazságos harcának támogatását. Az értekezlet felszólította az Egyesült Államok kormányát, haladéktalanul szüntessen meg minden háborús cselekményt, beleértve a bombatámadásokat, és adjon komoly választ az indokina népek a béke elérésére vonatkozóan tett realisztikus javaslataira.

A Kambodzsából érkező hírek szerint a népi erők elfoglalták egy a fővárostól 32 kilométerrel északra fekvő városka tekintélyes részét, és ezzel lezárták a kambodzsai kormánycsapatok előtt az úgynevezett északi harci övezetbe vezető szárazföldi utat. Az övezetben 40 ezer kambodzsai kormánykatonának maradt. A városka, Prek Kdam a Tonle Sap-folyó két partján fekszik, s a népi erők az északi városrészt kerítették birtokukba. Phnom Penhben a történeteket súlyos fejleménynek tekintik.

Az AP jelentéséből kitűnik, a főparancsnokság arra számított, hogy a népi erők rohalmot intéznek a főváros ellen. A kambodzsai királyi nemzeti egységkormány (Szihanuk) párizsi missziója egyébként tegnap közleményben jelentette be, hogy nemrég átállt a népi erők oldalára a Lon Nol-klikk hadseregének három magas rangú tisztje: Nou Pech orvosezredes, valamint Tim Naing és Ker Chieng zászlóaljparancsnok.

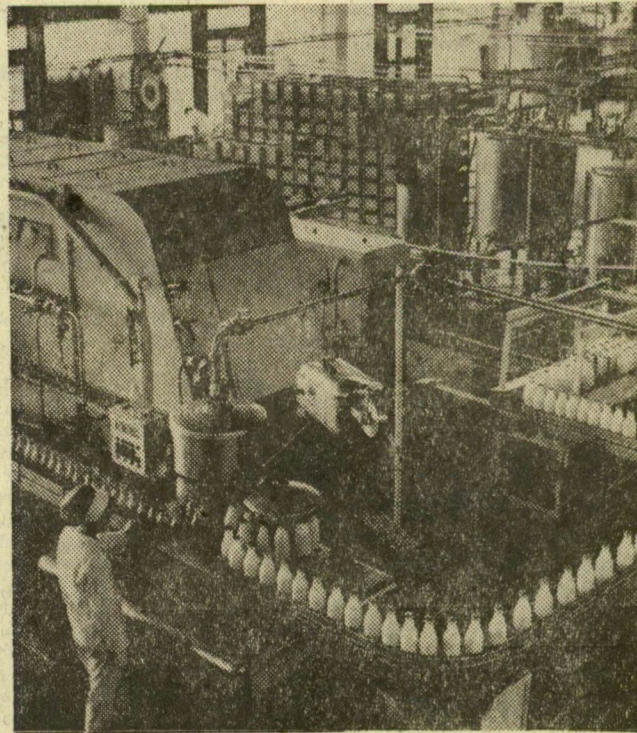
Szovjet—magyar belkereskedelmi tárgyalások Moszkvában

Dr. Juhár Zoltán belkereskedelmi miniszterhelyettes vezetésével, tegnap reggel küldöttség utazott Moszkvába a magyar—szovjet belkereskedelmi munkacsoport második ülésére. A delegáció egyúttal tárgyal a Szovjetunió belkereskedelmi minisztériuma, valamint az orosz, az ukrán, a lett és az északi köztársaságok kereskedelmi vezetőivel az 1971. évi választékcseremegállapodás előkészítéséről is. (MTI)

Higiénikus munka

A szegedi új tejüzemben korszerű körülmények között dolgozzák fel a nyers tejet, illetve töltik üvegekbe, kannákba. Felső képünk a kannamosást és a sterilizálást mutatja be, amelyet egy NDK-berendezés végez. Másik képünk a palacktöltő automatát ábrázolja.

Somogyi Károlyné felvétel